

10 851.00(4):337

ch. d. h. f.

12-9-50

AANGEBODEN ter behandeling in	
ter Levensneming aan	
DE MINISTER RAAD	
DE RAAD E.A.	doer de
MINISTER VAN ECONOMISCHE	
ZAKEN	
9 SEP 1950	

DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR DE BUITENLANDSE ECONOMISCHE BETREKKINGEN.

44650 B
9-9-50 B
Qua
1307
Arch

(A)

R.E.A. No.437.

In het verslag van de bijeenkomst van de Studie Groep voor de Europese Douane-unie van 24 Juli jl. (R.E.A. no.428) zijn enige nadere conferenties in het kader van de Studie Groep aangekondigd ten aanzien waarvan thans het standpunt moet worden voorbereid, dat van Nederlandse zijde daarbij moet worden ingenomen.

Dit geldt in het bijzonder ten aanzien van de grondslag, die gegeven moet worden aan de ontworpen Consultatieve Commissies die het oog moeten houden op de toepassing van de ontwerpverdragen inzake uniforme nomenclatuur en dito waardedefinitie teneinde te voorkomen dat de vereiste uniformiteit bij de toepassing in de praktijk verloren gaat.

Deze gedachte is ongetwijfeld juist en het wil voorkomen, dat aan Nederlandse zijde geen bezwaar bestaat tegen het instellen van zulke Consultatieve Commissies op zichzelf. Een andere vraag - en daar gaat het nu juist om - betreft de verhouding tussen dergelijke Commissies voor de toepassing der beide ontworpen verdragen enerzijds en de Studie Groep met zijn bijzonder competent en goed geoutilleerd Douane Comité anderzijds. Hierover bestaat een controverse die de aandacht verdient.

De Engelsen willen van enige verdere banden niets weten en de verdragen met hun Consultatieve Commissies, indien eenmaal aanvaard, een eigen leven geven zonder band met de Studie Groep of het Comité Douanier daarvan.

De Fransen daarentegen stellen dat de ontworpen verdragen een onderdeel blijven vormen van het werk van de Studie Groep, dat niet los te denken valt van welke verdere ontwikkeling ook die de Studie Groep ten aanzien van de vorming van een gemeenschappelijk douanegebied in Europa mocht uitwerken; de Fransen stellen daarom voor de Studie Groep een definitief statuut te geven en de Consultatieve Commissies tot onderdeel daarvan te maken.

-2-

In deze controverse nu zal Nederland een bepaald standpunt moeten innemen wanneer deze zaak op 15 September ter sprake komt. De moeilijkheid is echter niet alleen in bovengenoemde controverse gelegen, maar mede in het feit, dat er onduidelijkheid heerst over de toekomstige taak van de Studie Groep zelf.

Aan de Studie Groep is opgedragen de problemen te bestuderen die verbonden zijn aan een West-Europese Douane-unie. Deze problemen zijn gedeeltelijk van douane-technische aard en gedeeltelijk van veel wijdere strekking en raken de economische politiek van de betrokken landen op de meest gewichtige punten.

Gebleken is reeds dat verschillende delegaties in de Studie-Groep zich zelfs niet veronderstellenderwijs durven uitspreken over vragen of voor bepaalde sectoren de economische consequenties van een eventuele douane-unie met niet al te grote moeilijkheden gepaard zouden kunnen gaan en het is duidelijk dat het bestuderen van dergelijke vraagstukken in die omstandigheden geen enkele zin heeft.

Hetzelfde geldt ook voor vragen als bv. wat een aanvaardbaar likkend gemiddeld tarief zou zijn wanneer men een gemeenschappelijk tarief zou instellen. Kortom het werk van de Studie Groep verkeert, na de huidige twee conventies over nomenclatuur en waardedefinitie te hebben geproduceerd, in een deadlock. Daarbij komt, dat de eigenlijke strekking van initiatieven, zoals het Plan-Schuman, neer komt op hetzelfde doel als dat, hetwelk ten grondslag ligt aan de opdracht van de Studie Groep en dit bovendien reeds van het studiestadium over heeft gebracht in dat van concrete verwezenlijking; de uitwerking van het Plan Schuman wordt echter volstrekt buiten de Studie Groep om voltrokken.

Wanneer het Plan Schuman in praktijk wordt gebracht, ligt het dus voor de hand dat de veel ruimere opzet van de Studie Groep dreigt een volstrekt irreële basis voor verdere gedachtenwisseling te worden, voorzover men zich daar dan al in meerdere mate dan tot dusverre tot werkelijke uitspraken bereid zou verklaren.

Om dit laatste te bereiken zou het in de geschetste omstandigheden noodzakelijk zijn dat de Studie Groep een nieuwe en een wellicht nauwer omschreven maar tegelijkertijd veel positievere opdracht krijgt dan hij tot dusver bezat.

De opdracht namelijk, om voorstellen te doen teneinde het systeem van het Plan Schuman uit te breiden tot andere sectoren.

Om verschillende redenen is het echter niet waarschijnlijk dat men bereid zal zijn de Studie Groep op een dergelijke basis en met een dergelijke opdracht te consolideren al was

het slechts omdat verschillende landen, die bij de Studie Groep zijn betrokken, zelf niet met het Plan-Schuman meedoen.

In deze omstandigheden lijkt het dan ook het beste zich te beperken tot de conclusie, dat de meestbelovende kern van het werk van de Studie Groep ligt in het douane-technische gedeelte daarvan.

Deze gedachte zou dus op zichzelf steun verlenen aan het hierboven gesignaleerde Franse standpunt. Aangezien dit echter, in de vorm waarin het gedaan werd, op overwegende tegenstand stuit, omdat het de nadruk teveel legt op de Studie Groep zelf, zou van Nederlandse zijde een variant gepropageerd kunnen worden, die het zwaartepunt zoekt niet bij de Studie Groep als zodanig, maar bij het Comité Douanier van de Studie Groep, in diër voege, dat dit een cadre restreint en een cadre élargi zou kunnen krijgen.

Het cadre restreint zou bestaan uit vertegenwoordigers van de landen die beide thans ontworpen conventies zullen tekenen en dienst doen als gecombineerde Consultatieve Commissie, die o.a. toezicht houdt op de naleving van de conventies, doch voorts bevoegd is om voorstellen te doen over proposities betreffende het douane-régime, die aan de orde zouden worden gesteld in verband met de ontwikkeling van de economische samenwerking in Europa.

Het cadre élargi zou dan bestaan uit hetzelfde gezelschap en met laatstgenoemde taak, doch voor dit doel uitgebreid kunnen worden met vertegenwoordigers van Europese landen, die de beide ontwerp-conventies over nomenclatuur en waardedefinitie niet hebben aangenomen.

Op deze wijze wordt in feite het cadre élargi gelijk aan de huidige Studie Groep maar in een andere vorm dan thans en wel zodanig, dat het veel aanvaardbaarder lijkt voor de Engelsen. Voorgesteld wordt dus de Nederlandse delegatie te machtigen het in deze richting te zoeken.

DE VOORZITTER VAN DE
NEDERLANDSE DELEGATIE IN DE STUDIE GROEP,

w.g. D.P. Spiereburg.

7 September 1950.

S-11-1296-50-9-'50